

BRATSTVO

„Bl. M. M. Terezije Scherer“ Đakovo
Uz Jubilej milosrđa, br. 36, (3) god. IX.

...Zasluge Isusa Krista, molitve i dobra BDM kao i svetih Božjih ugodnika, koji su već pridruženi proslavi kod Boga, tvore *duhovnu riznicu Crkve*, iz čijega blaga vjernici koji su na putu kroz svijet, kao i oni koji nakon smrti prolaze iskustvo *'pročišćujućega ognja'*, stječu milosni dar očišćenja. Po otajstvenome zajedništvu nebeske i zemaljske Crkve među svetima u nebu i vjernicima na zemlji postoji trajna veza ljubavi i obilna razmjena duhovnih dobara u kojoj *svetost jednoga koristi drugima*. (KKC 1475)

Iz toga blaga Crkve, vjernik koji je raskajan za grijeha, nakon što je pristupio sakramentalnom pomirenju, može po molitvi, sakramentalnom životu i činima pobožnosti (uz određene uvjete koje propisuje Crkva) zadobiti oslobođenje i od vremenite kazne za grijeha. **To oslobođenje nazivamo oprostom.**

Godine 1216., na zamolbu sv. Franje Asiškog, papa Honorije III. udjeljuje poseban oprost svima koji na dan 2. kolovoza pohode crkvicu Porcijunkulu u Asizu i uz molitvu pristupe sakramentima pomirenja i euharistije. Ta je povlastica pokazatelj tada već raširene discipline oprosta i njezine općeprihvaćenosti u vjerničkoj pobožnosti.

Svrha oprosta nije „samo to da se pomogne vjernicima da zadobiju otpuštanje kazne za grijeha nego i za to da ih se **potakne na dobra djela, na djela pokore i ljubavi, napose na ona koja koriste rastu vjere i općem dobru.**

Krist je crkvi dao zadaću da u njegovo ime vrši djela Božjega milosrđa

Isus je objavio BOGA kao OCA KOJI SVIMA SVOJOM LJUBAVLJU DOLAZI USUSRET.

Ta Očeva ljubav je, izražena u otpuštanju kazne kroz oprost, što današnji čovjek jako teško razumije. Današnji čovjek tehnike i znanosti jedva shvaća pojam milosrđa, a ljubav je sveo na ovozemnu stvarnost bez odnosa sa onostranošću. Ne razumije da je isključen od svetosti na koju je pozvan. Ne razumije da je Crkva, primivši od Krista moć otpuštanja u njegovo ime (usp. Mt 16,19; Iv 20,23), u svijetu živa nazočnost Božje ljubavi koja se saginje nad svaku ljudsku slabost da je obujmi u zagrljaju svoga milosrđa. I napose otajstvom Crkve Bog u svijet širi svoje milosrđe po dragocijenom daru, koji je najstarijim imenom nazvan 'oprost.'

To otpuštanje vjernik, pravo raspoložen i uz određene uvjete dobiva posredovanjem Crkve.

Što je potrebno dobro uočiti i što se zahtjeva da se postigne potpuni oprost:

1. Da osoba bude vjernik.
2. Zahtjeva se da se bude pravo raspoložen, tj. traži se potpuna priprema. Za potpuni oprost (jubilarni ili ne jubilarni) zahtjeva se potpuni raskid s lakim grijehom; drugim riječima, isključena je svaka neuredna navezanost na bilo koju zemaljsku stvar.... Oprost je po svojoj naravi otpuštanje vremenite kazne

3. Da se izvrše određeni uvjeti. TRI SU TAKVA UVJETA:

- Sakramentalan ispovijed – osobna i cjelovita
- Euharistijska pričest
- Molitva na nakanu sv. Oca: Oče naš, Zdravo Marijo, Vjerovanje

4. Da se dobije potpuni jubilarni oprost, ili izvan jubileja (u određenim okolnostima), treba izvršiti djela, koja mogu biti:

- Djela pobožnosti
- Djela milosrđa
- Djela pokore

Oprost koji Bog besplatno daruje, ima za cilj STVARNU PROMJENU ŽIVOTA ... tj. potpuno isključivanje nutarnjega zla i obnovu vlastitog života.

Djela pobožnosti - odnose se na hodočašće u jednu jubilarnu crkvu. Hodočašće treba biti povezano s nekom liturgijskom svečanošću ili pobožnom vježbom.

Hodočašće može biti zamijenjeno s 'pobožnim posjetom' braći u nevolji: bolesnicima, zatvorenima, napuštenima, starcima...

Djela milosrđa – posjetiti braću u nevolji i teškoćama: učiniti kao 'hodočašće Kristu prisutnom u njima' ili znatnijim prilogom podržati djela vjerskog ili društvenog značenja; ili dobar dio svoga vremena posvetiti društvenim aktivnostima u interesu zajednice; ili poduzeti druge slične oblike osobnoga žrtvovanja.

Djela pokore – barem unutar jednoga dana, ako nije moguće više dana: ili se uzdržati od suvišnog konzumiranja ugodnih jela ili postiti, ne mrsiti ili si uskratiti druge ugodnosti koje su označili i preporučili biskupi, namjenivši siromašnima razmjernu svotu novca.

U svim ovim mogućnostima treba da „djelo“ bude takvo da nije propisano nekim zakonom ...

Pravi vjernik zna da mu se vremenite kazne za grijehе koje nakon skrušene ispovijedi ipak ostaju – mogu i drugačije oprostiti, primjerice, ako strpljivo podnosi patnje i druga iskušenja; ako smrt, kad nastupi trenutak primi vedro iz Božje ruke, ako vremenite kazne za grijehе nastoji primiti kao milosni dar, trudeći se da djelima milosrđa i ljubavi, molitvom i raznim pokorničkim činima potpuno podloži „staroga čovjeka“ i obuče „novoga čovjeka“ prema Ef 4, 24 (KKC 1473).

Oprost rasvjetljuje potrebu trajnoga obraćenja i usmjeravanja životne stvarnosti, životnoga hoda prema vječnosti u zajedništvu Crkve koja je **dragocjeno – jedinstveno mjesto susreta s milosrđem ... / k**

Nastavlja se